

POESI PÅ EN DAG 2018

Poesi på en dag 2018

Författares Bokmaskin

In memoriam

Börje Crona

1932–2017

Författares Bokmaskin

---

www.bokmaskinen.se, 08-785 03 85

staff@bokmaskinen.se

© Författares Bokmaskin och respektive författare 2018

Omslagsbild: Mauricio Graici

Grafisk form: Författares Bokmaskin

Typsnitt inlaga: ITC Stone serif

Tryck: Författares Bokmaskin

Stockholm 2018

ISBN 978-91-7910-760-4

Efter ett par års uppehåll är vi nu tillbaka med poesi-på-en-dag.

Att göra en bok av inlämnade dikter innebär att ta emot dikter, skriva in, läsa korrektur, trycka och binda. Det är en kraftsamling under en dag som vi med knappa resurser inte varit mäktiga de senaste åren (förra året hade vi i stället en litteraturdag). För att kunna fira en poesidag med att ge ut dikter av gamla och nya poeter så har vi nu inlämning under en längre tid, vilket gör att vårt arbete sprids ut och gör det möjligt att ha kvar en tradition som är omtyckt och efterfrågad.

I vår avförtrollade värld finns större behov av poesi än någonsin, som en glipa mot det okända, det icke-mätbara och oförutsägbara. Det är inte bara en romantisk syn, det är faktiskt ett val mellan att se människan som en robot – som kan ersättas av en annan – eller som en levande del av naturen, som lär, utvecklas och skapar.

Tack alla poeter som i den här boken bidragit till poesins överlevnad!

Och väl bekomme alla läsare!

*Lars Inge Widlund
Stiftelsen Författares Bokmaskin*

En oändlighet av musik:

Det grova nätet spänner sig över världen
för att fånga den.
Jag faller ner på knä med händerna knutna som i bön,
men låter de sedan falla till marken.
Naglarna skrapar i jorden.
Tusentals kranium ligger utspridda på marken
och tornar upp i ett berg
som når ända till himlen och slukas av molnen.
Blänkande glimmar av stål skymtar mellan träden
djupt där inne i mörkret.
Jag går över en krackelerad spegel.
Ser mig själv och den mörka himlen.
När mina fötter lämnar spegeln
reser den svävande på sig och börjar rotera.
Jag hör musik.
Musik musik musik, en oändlighet av musik.

Joakim Nordbrandt

Den tomma ramen

Jag är den tomma ramen
hängande på väggen
väntar och suckar
efter en bild
att placeras i mitt hjärta
till allas åsyn

Jag är ett tomt vinglas
med starkt behov av att
släcka törsten i min strupe med brännande
och bedövande värme
av det goda och röda vinet

Jag är ett ensamt träd
alldeles ensamt mitt i fältet
löven är borta med vinden
jag är naken och utan frukt
längtar efter en kommande vår
sjungande fåglar och löv
jag vill ge blomma och frukt

Jag är en förtorkad flod
längtar efter regnet att falla i min famn
jag längtar efter en seglande båt som
förflyttar sig på vattnet med vindens kraft

Jag är det hårda berget
som kan stå rakt och är inte rädd för
vindens ljudliga piskslag
ändå är jag rädd för ensamheten
Jag längtar efter den klättraren
som vill bekämpa svårigheten
för att vinna det ensamma bergets hjärta

Pilotpoeten, Akram Monfared Arya (Taraneh)

Morgon som vajar

Tistel, strån, vajar från strålände luft
tyfon i havet, som man ej vet var den hamnar
här också, men det blåser lugnt nu, strunt
kanske mer utav det, emellanåt
lugn i alla lägen
några små steg till vänster
flytta blomman varmare så, det får gå
låt mig känna det överblivna
resterna av maten
smaken är inte den samma som förut
fast tanken är klarare
mycket varligare, inte farligare
stormen bedarrar, darrar inte längre
ljumma, dumma vindar i hjärnan
stjärnorna och månen lyser upp
den alltför rörda morgondagen
väntan, inget mer att förklara
djupet, slutet på all förträfflighet
ensamhet, klarhet, omständighet
överöser allt det nya som varseblir
ser ljuset, värmer, svärmar runt mig
lätt, lätt, det går över för denna gång

Karin Jo

»bortom $E=mc^2$ «

ögat avläser världen i ljusets hastighet

hjärnan är snabbare än tiden

men hjärtat kan se 100 år i förväg

fast konsten överlever allt

Tomas Ove Johansson

Vitt

jag tar ett vitt pappersark
och skriver

att jag tar ett vitt pappersark
och skriver

oändligt vitt

skriver jag
på ett vitt pappersark

Tommy Thuresson

Barndomstiden

Barndomstiden
länge sedan förliden
dock börjar den växa
när vi blivit givna en läxa
att skriva om när vi var små
Ibland har jag svårt att förstå
att åren rusat iväg
se'n jag tog mina första steg
Ett litet barn bor där inne
finns kvar längst in i mitt sinne
Vi följs åt för att hitta varandra
på vägen vi möts av så många andra

När jag var barn och barnet var jag
det var som ett äventyr varje dag
var timme hade så många stunder
och varje stund var full utav under
Lyckan kom och lyckan gick
dock en sorg kunde ses i min blick
Barnet leker, gråter sedan en skvätt
börjar känna att allt inte är så lätt
undran och frågor, vad är det som har hänt
svaren kom av sig, inget blev känt
Varför fråga, när ingen vill svara
bättre att tiga och orden spara
förvara dem väl i många år
När kom de fram – kanske igår

Marianne Stråhle

Försent

De dröjde kvar för länge
gick sedan vidare
då hörde de stegen
de såg blåsten
den var som en sten
som kastats runt i horisonten
var det skriet till världen
när länge armen krökts
då kommer de goda tankarna,
det är skönt att få sova.

Kjerstin Krantz

Ankomst till nordtysk strand

Jag kommer att anlända väldigt sent
en oväntad kväll

Några få av er kommer att ana mig
som en mörkare nyans i skuggornas mönster
Ni övriga kommer inte att märka något alls

Men sov ni lugnt vidare! Ni har inget att frukta!
Jag har lämnat begrepp som hämnd och vedergällning
långt bakom mig

Nu kommer jag med öppna händer
Och mitt mörka hjärta har långsamt börjat ljusna
Tyngden i mina leder har långsamt börjat lätta

Jag kommer att sätta mig vid en strandkorg
och se gryningen erövra havet

När morgonens första badgäster
brer ut sina färgglada handdukar i den finkorniga sanden
är jag redo för deras skratt
och för deras förväntan

Ove Wahlqvist

Ett slags protokoll

Över hela ytan föreligger fukt. Som bruna fläckar täcker. Språkets materialitet. Den vitare tystnaden. Vi sätter språkets gränser. Det handlar om utveckling. På den tiden var ett gärde en smal remsa. Inhägnaden, en mental gräns. Här sitter en muskel, den kallas hjärnan. Vi saknar ett tillförlitligt lexikon. Ordförrådet måste fyllas på. De var stutare. Teg. Jordan brukades för hand. Dina händer är sköra. När längtan blir ett krön. Stigen genom skogen. Vi måste behandla detta som ett tidsdokument. Blommorna är handtryckta i limfärg. Vi använder blicken som ett mätinstrument. I ett perfekt lugn. Viridian, består mer av grönt än blått. En annan färg fyller ut tomrummen. T.ex. alzarin som är turkiskt rött. Ljuset utplånar alla spår.

Jag fryser nu och jag tror att det handlar om hunger.

Materialet blir till av ihopfiltade fibrer. Det var en lyx. Spänt mellan golv och tak. Utmattad av temperaturväxlingar i rummet. Det föreligger fukt. En slags försvagning. En ohörsamhet. Vi skriver kärleksdikter fulla med fonem. Säger älskling rakt ner i en handväska. Flackar. Vi kan fortsätta så här i all evighet. Ett slut. En död. De skriver knulla för att friska upp. Visst studsar vi. Till. Ger oss bilder av ett alternativ. En sanning. I sanning, en fantasi. Att skriva är att rådbråka språket. Det föreligger fukt över hela ytan, en slags grundprincip alltså.

Anna Celander

Galenskapen

Kunskapen blickar ner över nutiden
och ser de bortskjutna taken, ser de förbrända
grenarna och de flyende hundarna.
På första parkett sitter bedrävelsen
och i svajmasten svävar blindheten.

De nötta stenarna gråter
och de svarta översittarna får ångest
och flyr dagsljuset.

Mot öster ser mina ögon, ser spåren efter galenskap.
Eftertankens vind svävar mellan gråa husökmar.
De uppåtstigande galningarna, som
höjer sig själva mot skyn, blinkar med sina dumma ögon
och skyggar för dagsljuset.

Hjärnor inbäddas i frigolit för att inte
stötas av sanningens skakningar.
På nattsvarta vägar, utan gatlyktor,
smyger förstörelsen.
Förståndet vandrar i klaraste dagsljus,
men kan ändå inte förnimmas
av förblindade ögon.

Gunhild Hernström

Vid färjeläget

En sista avskedshälsning
innan båten lägger ut från land.
Ett starkt ljus slår emot mig
när jag långsamt släpper din hand.

Var detta allt?
Vi har så många fina minnen tillsammans.

Båten lägger ut från kajen,
ut i det okända.

Jag känner en stor sorg i mitt hjärta,
när du sakta försvinner mot horisonten.
Mörkret tilltar åter och jag är ensam.
Det finns ingen väg tillbaka.
Allt är tyst och kallt.

Sigvard Läth

Att hitta vägen
till min inre trädgård.
Det är min högsta önskan.
Att njuta av solen,
dofter, färger, fågelsång.
Att vara ett med allt.
Det är lyckan.

Leena Kuisma

Tillit

Livet förändras
jag är på väg någonstans
vart vet jag inte

Jag stannar till i nuet
att inte veta
att inte ha en aning

Jag släpper kontrollen
jag vet ingenting längre
jag trodde jag visste

Ewa Zenita Meldrum

Kärlek och liv

Bilder på dig överallt här i min etta
smecker ett foto men vill känna en varm kind
tårarna blöter min haka, blir nästan blind
Känner mig som en gammal möjlig trasmatta

Utan din varma famn har jag svårt att skratta
det blåser upp känner plötsligt en febrig vind
det är bara bladen på en bedrövad lind
utan dig nära mig vill jag snarast flytta

Kärlek och liv blev dina sista vackra ord
det var en fin gåva att dela med andra
Nu skriver jag dem på mitt lilla databord

Dina kloka ord ska spridas över vår jord
Tack älskling. Din mamma måste ensam vandra
På cancersjukdomar vill jag begå ett mord!

Petita Onne

Till minne av ett andpar

Som löv för vinden
har decenniernas dagar och nätter virvlat bort
alltsedan den där tidiga morgonen i april
då jag nedstämd, missmodig
gick förbi ett andpar
som vilade på det spirande gräset
invid en gatas livlösa asfalt.
Långt bortom all rädsla
mötte deras goda, kloka ögon mina
och i dem stod att läsa:
Fånga stunden i dina känslors fina nät
och du skall bäras av värmande vindar
och din häftiga längtan skall komma till ro.

Och det var som om allt med ens förändrades.
Varsamt och stilla omslöt mig
det ofattbara Livet –
jag glömmer det aldrig.

Tommy Söderberg

Höstens löv faller i tystnaden ...

När jag såg dig vid första ögonkastet
Fick jag upp ögonen helt plötsligt
Så gömde jag min ring i smyg i fingret
Du som tänder ett ljus i mitt hjärta
Då vill jag behålla det ljuset som ej får falna ....

Din kärleksfulla blick öppnade nya värden för mig
Du som en rättfram person som jag träffade på mitt ödes väg
Jag vill ej sätta sista punkt för dessa eviga stunder
Höstens löv faller som tystnaden
Kärlekens pendel i klockan slår högt i mitt hjärta

Enkhtuya Banzragch Lindholm

En morgonvisa

(Egen melodi)

Nu spinner solen sitt ömma nät
av guld kring allt som andas.
Nu vandrar vinden med lätta fjät
mot ännu en ljuv dag som randas.

Förväntansfullt som i barnår
jag går för att möta solen,
med bara fötter och tovtigt hår
och sällsamma hjärtefiolen.

Högt upp på kullen jag styr min färd,
där utsikt ges mot Kanaan.
Där skall min lilla, min lilla värld
få spela med svanen och tranan.

* * *

*(Kanaan var ett namn för Israel, »det förlovade landet«,
i Gamla Testamentet)*

Lars Larsen

Epos DIAN DIKET

Det Gör ingenting om du är Sjuk
om du är döv, eller omöjligOMÖJLIG
eller om alla snackar Skit bakom ryggen
över Dian diagnoser (jag säger »dian« med flit
inget stavfel)
eller om Du är »lite« ful (det är du ju intel!) FUL
eller om vad som helst annat
om spruckna Levrar och lik i trädgårdstäppan
och bananer och långa benBEN
recept på Recept

---

receptRECEPT
recept på grått papper

Jag gillar Dig med din långa Mantel
släpandes i natten
och kärrorna som välter i Hav av blodBLOD

Din bestämda vistelseort här på jorden är just härHÄR,
där du befinner dig, vid den matta lampans sken,
emedan Gardinen hänger så där döljande och brokig
och järnstaketen omgärdar Lejonen på gården... och
Tonårsbrudarna tittar så där bakom axelnAXELN – över
cementplattornas sträva yta, då dina Ögon ser i vidvinkel
allt som skerSKER
Du spjärnar emot, men det finns bara en väg att Gå – rakt
framRAKT FRAM
Inte Att förtröttas
Du kan Undvika
DIKET
Om Du villVILL

Det ringer en blåklocka livet ut

Det ringer en blåklocka livet ut,
den ringer vid barnets första timme,
den ljuder så svagt tills livet är slut,
den doftar evigt i ängens minne.

Över skogar och dimman på ängen,
över marken när våren står ny,
där björkens blad har sina hängen,
där solen lysa och vid regntung sky.

Ingen alls kan den klockans slag följa,
denna klockas rötter vintern skydda,
denna klockas mening kosmos dölja,
klockan bor under osynlig hydda.

När tidens piska över oss viner,
den klockan slår alltid långsamma slag,
om aftonsolen svagare skiner,
klangen lever både natt och dag.

Under dess ljud är allt stilla och klart,
ljuva dofter där har ett sällsamt bo,
gömda klanger ljuder så underbart,
glömd förundran den är äkthetens tro.

I mörkaste kaos klockan låta,
denna enkla klocka är klangens ängel,
om klangen mänskans dårskap förlåta,
önskar den vore hoppfullhetens stängel.

Om du hör en blåklockas milda ton,
den är tillvarons allsmåktiga grund,
är blomsterängen, är gudomlig tron,
en evighet lång är klockans... sekund.

Think of whispering trees... *2018*

Think of whispering trees ... who tells you are loved with no need for you to do anything to gain their sympathy...

Think of a whispering breeze ... who tells you you can breath with ease, with with no need to rush or run but stay calm into your wild-wood-hut...

Think of a whispering sun ... who tells you can shine with your warm smile with no need to grieve history as long as you have your memories saved in the time wheel...

Think of a whispering moon ... who tells you are cool just being you with no need to pretend to be somebody else...

Think of whispering stars... who tells you can glow with all your soul with no need to hide behind an artificial mask.

Think of whispering sand... who tells you are free to flow in the sea with no need to stay on a lonely beach...

Think of a whispering butterfly ... who tells you can fly into the blue big sky with no need to rest until you fall in love with all the flowers on earth...

Think of a whispering melody ... who tells you you can write wonderful poetry ... just by following it's enchanting rythm...

Think of a whispering tender voice ... who tells you can trust the love that abide in your heart with no need to beg somebody else to give you what you already have...

Think of...

Titti Spaltro

In Fodinam Fhalunensem

Emanuel Swedenborgs latinska dikt: Om Falu Gruva (trol. 1716)

Förundras! Underbart, jag glider ner från en övre värld i en korg.
Sålunda hängande förs jag hela vägen ned till dödens
mörka skuggor.

Men när jag svängde fram och åter hängande i luften,
Var det angenämt för mig att sjunga heliga sånger.
Ett tillfälle att tänka över detta fattiga och ömtåliga liv,
som på det hela taget hängde på styrkan av ett rep.

Förundras!, i gruvans skrymslen och vrår hastar Hades invånare,
med svarta ansikten undrar de över mig och mina följeslagare.
Några rullar stenar, några svettas i dammet, en kastar ned ved,
en annan kommer med facklor.

Ytterligare en försvinner in i skrymslena, en kommer ut ur ett håll
med ett ansikte så svartbränt att till och med svarta Charon själv
skulle skratta.

En annan klättrar med stort besvär uppför en svängande stege,
så ytterligare en som hukar i en tunna;

En tunna som bara rymmer halva hans kropp.

Den där arbetar sig genom vindlande slingor,
medan en annan går runt runt,
för han leder små hästar i cirkel.

Är det något jag glömt att nämna av allt detta kvalificerade
hårda arbete?

Hantverket är minst lika viktigt som det materiella,
men materian har sin viktiga betydelse.

Emanuel Swedenborg

*Till svenska av Leif Eriksson (bergsingenjör) utgående från
Hans Helanders engelska version i Emanuel Swedenborg
LUDUS HELICONIUS and other Latin poems, 1995.*

Mystik

I spegelbildens djup anar du någon okänd,
ett ansikte som är klarare och renare än
alla du mött förut,
en främling som talar till dig på ett hemligt
modersmål.

I ett ögonblick lyfts du ur tiden, som buren av
ängeln i dig själv.

Dagens och nattens krig målas plötsligt över av
de sju färgerna i människans samtal med Gud.

Du märker hur bottensatsen växer,
hur den ensamma rösten blir
ett hav i vilket körens floder rinner ut.

Tanken och hjärtat fylls av högre liv och
i några svindlande sekunder omfamnar du
ädelstenen under alla gråa ytor.

Per-Magnus Eliaeson

»Det sista«

Det sista jag ser
är en ilsken båt
som klyver vattenspegeln
Det sista jag hör
är hur det forsar vrålande
ur alla vattenkranar

Jag har ingen frid
Jag söker ingen frid
Kriget tar aldrig slut
Kriget här och nu

Alla önskningar är förbi
All längtan passerad
Det är att vandra på tunn is
där ingen is finns
Det är att kasta löv i luften
där inga löv finns
En gång var allt alla
En gång var alla allt

Det första jag ser
är en båt utan förare
som glider riktningslöst framåt
Det första jag hör
är hur det från ett halvöppet fönster
kommer oväntade rop och skratt.

Peter Palm

Porträttet

En tvådimensionell kartbild
av en man, dig.
Sepian lever sitt eget liv
drar fram drag »por traiter«.
Du sitter helt stilla
låter dig framdragas.
Papper och tusch medskapar
ditt landskap.
Skåror upphöjningar rundningar.
Min blick vilar i din utan gard
det är stort.
Som Abramovic' på Moma
konstens roll som avväpnare.
Porträttets tredje dimension:
Din gåva till mig
ögon läppar ord
öron som hör popplar susa.

Tekla Tunblad

Restaurangen

I restaurangen, den med grekisk meny
pratar vi snart om våra mentala ryggsäckar.
Vem vågar något sådant?
Blottar våra tunna skinn.
Lägger upp de sköra hemligheterna framför oss
att betraktas.
Vi förundras över uppriktigheten.
Ja, rörs av den.
Med öppna ögon ser vi varandra.
Backen på Bondegatan i det milda kvällsregnet
svepande penseldrag av billyktor, röda och vita,
blandas i det blanka som akvarell.
Förtroligt traskar vi tätt. Stavar oss uppåt, hemåt.
Det doftar rent. En ny stad.

Sören Birkhammar

På Hjärtkliniken

Du ska dö, sa han,
där han stod och flinade med sitt schackspel.
Lik skådespelaren Bengt Ekeröth i sin svarta klädnad.
Skitprat, sa jag.
Jag som inte ens kan spela schack.
Fia kanske, sa han.
Eller poker. Inget spel är mig främmande.
Huvud, hjärta, kropp i övrigt kan vara den resurs
som står i fokus.
Vill du pröva 100 m löpning eller frisim går det an.
Vinnare till slut blir jag. Men spelet roar.
Också mig, sa jag.
Men självklart är jag mera road när jag slipper dig
och spelet.
Dessvärre är nu pauserna allt färre.
Ok, sa han.
Det finns ett dagrum här på hjärtkliniken.
Med utsikt över Årstaviken.
I sjukhussängen bredvid din finns Erik,
före detta mästare i schack.
Med tredje hjärtinfarkten.
Ligger och har tråkigt och blir själagläd
om han får bli din lärare.
Här har du schackspelet. Som lån, tills vidare.
Ta chansen. Max von Sydow tog den, där i Bergmans film
om det sjunde inseglet.
Visst, Max var ädling. Men vafan, jag bryr mig inte, sa jag.
I mitt värv, om något, råder jämlikhet. Stå på dig, sa han.
Utmaning älskar jag, också från en ofrälse som du.
Vi ses när du har lärt dig.

Kai Blomqvist

ord i Internets tid,
är de möjliga ändå

är de möjliga att skriva
är de möjliga att leva

koncentration
snabbt flyktigt

iväg

Andreas Björsten

Mörkrets tid

Solskivan rullar blekt
längs taggig horisont
sänder strimmor av ljus
långa skuggor
talar tydligt språk
Dagen gästspelar
i all sin försiktighet
kanske lever den
på lånat ljus
från andra
världar
Vi är där nu
frånvända
lutandes
mot mörkret
Konstlat ljus
ger oss liv
under mörkrets
tyngsta timmar
Fortsätt i din bana
Moder Jord
vila dig i mörker
fortsätt luta dig
ljusets tid
snart här åter

Conny Knutsson

Skogsbrand

Väg 84.

Sveg. Kör västerut.

Kårböle.

Svart skog luktar böckling.

Tallarna

står som brända spjut

i marken.

Rödbruna kronor.

Vita stenar.

Då

ser vi gröna bladöron i sotmarken.

En hälsning från underjorden.

Vi lever.

Vi återtar marken.

Vi vinner över mörkret.

En ny tid gryr.

Göran Hedqvist

RABARBERPAJ PAPPA PAPPA

Så står det sprayat med jättestora bokstäver i gångtunneln. Jag är 50-plus och plåtar väggen. Samtidigt som det kommer fram ett stökigt gäng tonårskillar.

»Ska du ringa Myndigheterna nu så att dom tar bort det?«

»Nä, jag ska lägga ut det på Insta.«

»Asså... gillar du klotter?«

»Japp!«

Sedan har vi massor att prata om. »Det är en kille som heter Bigboy som har skrivit det här«, berättar de. Han gillar rabarberpaj. Och sin pappa. Jättemycket. Fast pappan är lite störig och tjarar om att Bigboy inte ska spela spel sent på kvällen. Men han är bra ändå.

Jag glömde fråga om det är pappan som bakar rabarberpajerna. Det är det nog. Det är mycket kärlek i rabarberpaj. Man kan verkställa sin kärlek med en rabarberpaj. I Bredäng.

#dagarochnätteribredäng Bredäng – Stockholms finaste stadsdel, det är vi många som tycker. Men Jimmie Åkesson vill ändå riva orter som Bredäng. Det har han sagt i P1. För så gör de i Danmark. Det tror han löser alla problem.

Jag tror istället att vi ska bjuda Jimmie Åkesson på kaffe och rabarberpaj med vaniljsås. I Bredäng. Och visa honom runt. Så kommer han att fatta galoppen, hopp hopp, det hoppas jag, hopp, tro och kärlek.

Karl-Johan Rahm

Flyga fritt

Om jag är rädd om dig
låter jag dig flyga fritt.
Om jag tycker om dig
och mig själv
blir jag glad
när du trivs.
Om jag är trygg med dig
och mig själv
blir jag glad
när du trivs
med dina vänner och bekanta
att du har hittat dom
viktiga på olika sätt.
Om jag är rädd om dig
låter jag dig flyga fritt
och du flyger iväg
och du kommer tillbaka
för att du tycker om mig.

Ingrid Heldt

5 x Boij

Att vara det liv man
inte går miste om,
förtjänstfullt, oberoende
av insats?

Tallarna vi stupets brant.
Sjön öppnar sig mot rymden.
Molnens farkoster utan
vattenlinje. Ljung och sjö
berörda av blåsten; knappast
klipporna – om de nu inte
så tydligt spjärnade emot.

»Och blåser violer på havet«
tror jag Björling också
har skrivit. Vill den
frågviset vet
vilket hav?
Ja, hur många hav såg
Gunnar Björling från
sitt pörte av bastuved?

»Men blåser violer på havet«
skall det vara.
En titel från 1936,
min storebrors födelseår –

Dikt.
Ett återseende.
För första gången.

Hans Boij

Utan mål

Jag har inga hjältar
eller idoler längre
den sista är punkterad nu
det small som en ballong
Benen känns vingliga
har beträtt alla gräsmattor
lyssnat på alla förbud
prövat alla religionerna

Tömd som en slängd ölburk
ligger jag
utslagen i parkgräset
Tänker utan tankar
trött på att jaga
trött på nitlotter
trött på tomma julklappspaket
trött på tomma löften
och taggar i huden

Vilande som träden
på vintern
utan mål
utan önskningar
utan åsikt
beredd att möta döden
beredd att möta årstiderna
vågar leva

Leif Linder

Efterklang

Att länge andas in

Och det som blev hängande
    kvar omkring dig,
det som du inte visste vart, eller vad
    lossnar.

Och löven på marken
och luftens friska syra
reder allt jordiskt bestånd och begär,
lägger till mull och mylla,
det som blev kvar, och det som tömts ut.
Allt väntar vila.

Gunnel Arvidsson

Quattro Stagioni

Vi möttes på samma väg
för årtal sedan på vintern.
Då gick du på vägen
men jag gick i vägrenen.

Vi möttes igen på den vägen,
när våren började ropa.
Då gick vi båda tillsammans
och natten den var vår.

Vi bestämde, den vägen är vår,
när sommaren var som bäst.
Då dansade vi tillsammans
och solen gav oss ljus.

Vi gick inte åt samma håll mer,
när hösten gjorde sitt.
Då dansade vi inte längre
och regnet gav ingen tröst.

Vi möttes på samma väg,
vi gick en stund tillsammans.
Men vägen, den kan även smalna
och så blev vår väg till min stig.
Nu fortsätter jag ensam på den stigen
och jag vet inte vart den bär.

Pekka Ala-Mutka

vårblomning i tempererade vatten
bjuder mannen ner i ett renande bad
kladdig svett av fokus i trånga utlopp
men han glider inte ner,
han klättrar uppåt fast och bestämt
kliver brett skördar banar greppar i höjden,
och där
ifrån klippavsatsen
dyker han med vidöppna ögon
in i den frodiga moturs rörelse
som månen skänker
så
är han borta

Iris Granstedt

Minne

När kvällen dör ut
och när dimmorna sveper
fram över vattnet
dansande, sjungande
då tänker jag på dig
hur din kropp drog mig med sig
i en gränslös
rymddans
du tog mig mot djupen
och jag ville vara
precis under ytan
och utan att dö
förlora min själ

Jan Westman

eftertänk

wish me luck nästan
ohörbart
en helt vanlig
sommarmåndag

i ögonvrån har
hon skymtat honom

brunbränd

dragit efter andan och vilat på
steget för
ett ögonblick
minns ett hej så neutralt hon
förmådde

ledigt och lätt hoppar han
av blir
stående grensle över cykeln vilar
överkroppen och armbågarna mot
styret huvudet
i händerna likt
en vallmoknopp på
bristningsgränsen

hans
blick på
nära håll

ögonen glansiga
skyggheten

hon som trott
att hon gått vidare i
livet
skyndar iväg utan
att våga vända
sig om

han är borta nu gone
with the wind slut
förbi död

wish me luck nästan
ohörbart
en helt vanlig
sommarmåndag

anna-britta bungner

Dystopisk höstfobi

Barnbarnet lägger blommor på sin egen kista
På Novemberkyrkans golv
Klockan är midnatten fem i tolv.

Människan vrålar ut i puberteten:
Det är för sent, alltför sent!
Mänsklighetens eviga dumhet
Bokfört och bekräftat
Det är för sent, alltför sent!

Först en cell
Utvecklad till en hel kropp
I vilken han är en tillfällig hyresgäst
Sedan stopp.

Änkan lägger vissna blommor
På sin makes grav
Medan solen bränner
Världens lummiga örtagårdar.

Brandkåren drar ut långa slangar
Inget vatten att släcka med.
Vem det nu anbelangar!

Esko Järvinen

stöttesten
stötttesten
man kan vara båda
eller bara det ena
ibland något för någon
men ett annat för andra
men det viktigaste
är ju
vad är du för dig själv?
snubblar du på dig själv
eller
blir du
tröstad?

Jenny Rowland

Ljus

Mälaren skimrar i blåvingeblått,
vassen i guldgult och grönt.

Ett barndomshem har bara utsikten kvar.
Ett klingande kaos stillar sig.

Betydelsefullt går solen upp,
sprider sitt ljus över dig.

Elin Engström

Kanske
Kan Ske

Ska vi gå ut?
Kanske
Kan Ske

Ska vi sälja huset?
Kanske
Kan ske

Ska vi resa?
Kanske
Kan ske

Älskar Du mej?
Kanske
Kan ske

Ska vi skiljas?
Kanske
Kan ske

Tror Du på Gud?

Kanske

Sigrid Tadros

Dolores

Kroppen sjunker sakta ner
glider längs den vita emaljen
regnet faller så mildt utanför

tystnaden omsluter dig
kranen droppar tid
havet viskar – kom
kom och var med mig
evigheten är stilla och djup

luftbubblan bryter
vattenytan
själen lämnar sitt bo
stiger mot det okända
söker sig till ro.

Mathias Jansson

Metamorfos

Räds inte din förvirring
desorientering och inre dimma

Betänk larven som spinner kokongen
Blir puppa
och sedan fjäril fast ingen vet hur

Inne i puppan löses larven upp
till en oklar vätska
En gåtfull gegga
som mirakulöst blir till en vacker fjäril

Omfamna därför dina tankars töcken
Dom ruvar kanske på dina vackraste insikter
som – om du bara har lite tålamod –
snart faller ut sina vingar
och flyger fritt

Marianne Flynnner

Det bor en poet i mitt bröst

Det bor en poet i mitt bröst
en som knuffas och bråkar och vill komma ut
försöker använda min röst
Jag fegar och stänger honom inne
vet inte vad poeten har i sitt sinne

Vad hittar han på om han kommer loss
har provat hemma hos oss
på någon fest under lätt berusning
som resulterat i förvåning och susning

Det bor en poet i mitt bröst
han är fånge tills min ålders höst
Han kan tygla mitt raseri
som då kommer ut som poesi

Dämpar ångest och skapar glädje
särskilt kring den 24:e
då vi inväntar lönen morgonen efter
som firas med vin och med krafter

Det bor en poet i mitt bröst –
Poesi blir mitt vapen
tidigare har jag stått här stum och naken
Nu kan jag uttrycka vad jag känt
det är som från himmelen sänt

Varför har jag inte släppt fram poeten tidigare
av egoistiska skäl eller har jag varit blygare

Fast nu har jag blivit rätt högljudd och dryg
kanske var det bättre när jag var blyg

Släpp fångarna loss skrev Birger Sjöberg
så släpp poeten loss och måla i färg
och hoppas han är en liten dvärg
Om han blir morsk och stor
skall jag se till att han vet var han bor.

Då bor det åter – en poet i mitt bröst

Kent Öijwall

Vi är levande i en frusen tid med 2 poler, 2 lägen.
Antingen positiv eller negativ. Att sprida sina vingar
och flyga eller sänka sitt huvud i moll.
Att känna styrka och mod.
Att känna jag klarar det här,
jag är kapabel till vad som helst
eller att känna sig maktlös, livlös, sårbar och trött.
Det är 2 delar som tillsammans
kan skapa vilken värld som helst.
Balans är nyckeln, kunna urskilja sin
positiva och negativa sida och göra ett val.
Hur ska jag tänka för att överleva, utvecklas
och ha gemenskap.
Alla komponenter behövs likväl en stegrande,
uppstigande svan och en lågsjunkande
pessimistisk sådan.
Som ett träd med gröna blad som fångar solljus
med rötter förankrade i mörkret som tar näring
och ger perspektiv för förändring.
Att ha positiva komponenter som tänker framåt
och sen negativa komponenter som tänker realistiskt.
Så låter vi kommunikationen bli balans och förening.

Jimmy Rønne-Petersen

Saknad

byn känns tom nu

många grå gubbar
går med käpp där på torget
men inte min gubbe

inget »hoho!« i hallen
inga hasande steg i trappan
ingen pratstund kring ett glas Noilly Prat
om Europa och tjuren
eller kärleksstrejlkande kvinnor
som flytt över havet till antipoden

jag knackar hårt på din dörr
ingen öppnar, dörren är låst
du bor inte här längre

byn känns tom nu
när du inte finns mer

Rabbe Kurtén

Hösten är de varma färgernas tid,
midsommarblomster, blåklockor, sippor vilar i frid.
Astrar, dahlior och höstanemon vajar i vinden,
blåsten om kvällen svalkar den varma kinden.
Snart kommer svamparna i skogen:
kantarell, karl-johan och sopp hittar en trogen.
Trädens löv är fortfarande gröna,
och dagarna milda och sköna.
Plötsligt en dag ser man rött,
det är lönnens löv så sprött.
Pilen är gul, björken brun och kastanjen spräcklig.
Bilderna ändrar sig något förskräcklig.
Gräset göms under lövens prasslande täcke,
fåglarna flyger mot söder i ett räckle.
Himlen är blå, men kvällarna kalla,
mornarna mörkare, snart börjar regnet att falla.
Nu är det senare höst, julen väntar som tröst.

Agneta Carlsen

Himlens årstider

Där i himlen växer trädet nedåt
Där i himlen stiger nederbörden uppåt
Där i himlen smeker stjärnor min handflata
Där i himlen finns det varken sanning eller lögn
Där i himlen viskar det gamla kala trädet
Där i himlen rinner bäcken mjukt
Där i himlen växer blommor på rotlösa träd
Där i himlen finns det varken liv eller död
Där i himlen kan man se ut i rymden
Där i himlen får man vika regnbågen
Där i himlen kan man bygga slott av elden
Där i himlen finns det varken rätt eller fel
Detta är himlens femte årstid sänder till oss olösta gåtor
Detta är himlens gåtfulla årstider andas djupt i min hjärna...

Turburam Sandagdorj

Jag drömde dig

Jag drömde om dina finaste
Ungdomsår i natt
Jag såg din skönhet
Genom min sömn
Där du i min dröm
Hade din ungdoms skönhet åter
Därför blev mitt hjärta lyckligt
Tidens vind tar vår skönhet bort
Men aldrig tar tidens vind bort
Din ungdoms skönhet från spegeln i min själ.

Nyamaa Danzan

Begravning

Jag funderar på en sak.

Det är det där med begravningen,

vem som ... att ... ordna med den?

Och kommer några dyka upp?

Kanske bara någon från kommunen:

en flicka som sitter och messar med sin pojkvän

under den korta akten.

Rikard Agrenius

Ode till kärleken

Nu står jag här och får den äran att rimma
och är så kär och kan försöka skingra en envis dimma

Nu högt jag skriker till er alla
ni vet väl att jag älskar er alla
och tusen till
för att jag vill

Därför nu jag ber
          alla   er

att vi i nöd och lust
i denna förunderligt magiska höst
tillsammans får tillåta den lugna lyckan komma på
besök
in i vårt stora världsomfattande hjärta
och helst utan för mycket smärta

där kärlek och kreativitet kan få hela globen att le
om jag er så ödmjukt får be
att vi ska roa oss och älska varandra
och alla tusentals andra

För tro mig det är sant
Jag är Bells tillgivna Tant

Barbro Ergetie

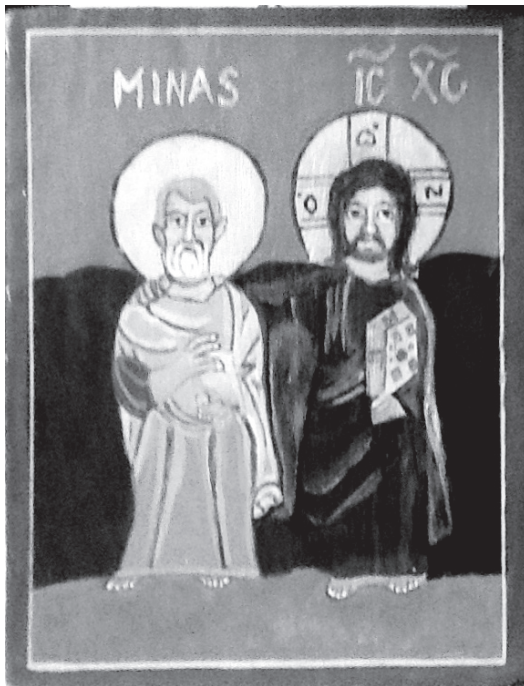
Min ledstjärna

Kärleken är tålmodig
och god.
Kärleken är inte
Stridslysten inte skrytsam
och inte uppblåst

Den är inte utmanande
Inte självisk den brusar
Inte upp, den vill
ingen något ont.

Den finner inte glädje
i orätten, men gläds
med sanningen,
allt bär den, allt tror den,
allt hoppas den
allt uthärdar den.

Birgitta Hallberg

När katten är borta

När katten är borta, gråter Lillan.
Dansar råttorna på bordet, skrattar Lillan.
Vita katter är döva, säger tanterna.
Vita möss är näpna, sötar tanterna.
Svarta råttor är otäcka, tycker tanterna.
Vi ska ha en svart katt, avgör tanterna.

När de svarta mössen tittar fram ur våra
blir tanterna paralyserade ned till tårna
När de svarta mössen vågar sig fram ur våra
skriker tanterna och hoppar upp på bordet: hip, hop!
De stackars små vitingarna blir trampade på tårna
och på svansarna med, så de säger: pip, pip!
Men inte bryr sig tanterna om det.

Så kommer den nya, svarta katten in
och svartingarna tillbaka till slummen
och tanterna ned och pustar ut
tills katten träder dansen på bordet.
Då blir det fart på tanterna.
I handbojor raskt leds svarten ut.

Medan tanterna är borta
kommer de vita ned och de svarta fram.
Det blir en förbrödringsfest utan like.
En svartvit dans i glädjerus.
Lillan stormtrivs.
Hon har roligt som aldrig förr.

Men glädjen varar blott en stund
I sällskap med en hund
tanterna kommer still.
Tro det om ni vill.
Det är en blodhund.

Evy Söderman

Jag drunknar gärna

Jag drunknar gärna
i solljuset
i all kärlek jag har omkring mig
jag är inte längre rädd
tiden försvinner
men jag kan inte göra något åt det
bara vara här
bara vara kvar här
vara kvar i tillvaron
jag är inte längre rädd
jag vill inte försvinna

Anna Nyström

om fåglar frågar mig

Till Bernt R.

om fåglar frågar mig

jag skall säga:

jag saknar dig

rummet i vilket

du

översätter

min poesi

din säng

jag saknar dina axlar

där jag vilar

mina tankar

det regnar

i

g

e

n

natten är oframkomlig

om fåglar frågar mig

jag skall säga :

molnen

bara

molnen

Ivanci Perisic

Jag har mina horn i sidan
får mina fiskar varma
hör min oro i luften
och mina fåglar i skogen
har mina ögon i nacken
mitt grånande huvud på skaft
fötterna på jorden
och huvet i sanden
börjar få ont i ryggen
Visa mig vägen till värmeförmedlingen!
jag vill inte leva utan silkesvantar

Annalena Asplund

Tack för ingenting

Tack för att du
Inte fanns där
När jag så väl
Behövde dig

Tack för att
Du ljög mig
Rakt i ansiktet
Samtidigt som
Din mun
Formade ett
Leende

Tack för
Alla sömnlösa
nätter
När vi låg bredvid
Varandra

Du med din kropp
Vänd från min
Och jag innesluten
I min längtan
Av beröring

Tack för
Att du en dag
Berättade om henne
Som jag redan
Visste fanns

Tack för att
Du lämnade mig
En grå novemberdag
När hela himlen
Fällde tårar av sorg

Tack för ingenting

Charlotte Granström

Min mor

Långt in i sena natten
i vinterns kalla mörker
min mor, vita tyget vävt.

Hennes böjda axlar
och grånade lockiga hår
är sedan länge i mitt minne gömt.

Lampans låga lyste upp fönstret
sträckte sitt sken mot gården
snöflingor föll i den tysta natten.

Hon lekte med spända vävtrådar
sjungandes om blomsteräng
och nattens mystiska makt.

Änglar från himlen med små händer
sänker vita pärlor mot jorden
försiktigt för att inte väcka mig ur min sömn.

Minnet som väckte känslan
av oförglömlig glädje och lycka,
det vita tyget mot fingrarna.

Min kära mor
med flitiga fingrar
av tyget min skjorta sytt.

Josip Sumic

Dansa med höstens vindar

Det blåser och småduggar ute,
jag fryser inte
drar bara upp dragkedjan lite.
Går lite snabbare och
njuter av att vara ute.
Jag dansar med höstens vindar
Och inväntar vintern.

Ylva Sehlén

Right worshipful friend I recommend me to you
and pray that you are in good keeping, and at
once I let you weet I would ye should bring for
me wordings of welfare and heal, then bring to
my shire horses fair and harness bold, and bring
for the ladies sweet kirtles of goodly garments
sawn, enow, until more things I know to write.

So I pray and please you to weet that ye have left
me think upon your ride, your presence and fare
were ye now abaide, desiring so to hear how
your matters speed, to those we spake in haste
when you were about to leave, as for tidings, and
atween you and me, the lights are kept, the gardens
grow and compassion lives, in days of grace.

Olof Lagerhorn

Livsviktigt

Skyddsombudets
hela gloria
finns i skadorna
man aldrig såg
räckena
som kom på plats
farligt lyft
med trasigt band
som ej blev av
vardagsfaran
räddad hand

Döden finns
i riskens riktning
dålig plank
tål ej besiktning
hissanslutning
skydd
i takens lutning

I splittrat lag
ger hjärtat slag
oss obehag
i stressens spår
i dammet smyger
hälsofaran
tillsammans styr vi
hur vi mår
att ingen kommer
hem på bår

Mats Hammarlund

Låskolven

låskolven slår i blocket
påfartsrampen behövs inte längre
och nedmonteras

alla kalkonkycklingarna
nyss så gulliga
ligger i frysdiskarna
och väntar

men ska de skyldiga
aldrig straffas?
aldrig rättvisan
nå sitt mål?

i dag flyger tranorna
vi ska ha stövlar på
för det är sankmark
om bara alla barnen
kan hålla tyst
lär vi få se hur parningen går till

Dennis Renfors

I en psykologibok från i år (2018)
står att begrepp som kärlek m.fl. är centrala i boken,
men de definieras inte;
ty uppgiften att definiera är svår.
Ni lät mig nyss recitera
en ärlig kapitulation.

Min reaktion:
utan definitioner,
knappt några relationer
mellan ord och mellan människor på vår jord.

Andra filosofer har definierat och publicerat, tack.
Men ack, (jag) var inte nöjd med deras »höjd«.
Men i amorism, läran, kommer klarhet
i definitioner av begrepp som godhet, välvilja, kärlek,
vänskap, barmhärtighet, rättfärdighet, lycka m.fl..

Läran ökar ordens unicitet och höjer styrkan i språket;
strax i universum, kyrkan och på universitet,
när begreppen sätts i harmonisk relation:
vi har nu äran att lära av läran, amorism.
Klarhet med snarhet:
initiation till amorism,
utan kapitulation.

Fredrik Vesterberg

Mot det grå

Tänder ljus
många ljus
som irrbloss i mörkret

som löften i gråhetens tid

På tåget tittar vi mot himlen
– No day today, säger jag till den lille spanjoren.
Han skrattar till men det låter mer som en hostning

Dessa dagar som aldrig riktigt blir är svåra att fånga
Då går det lättare med natten

En horisont utan förändring kan vara vilsam
när man själv är i rörelse men döden för den som står still.

Tänder ljus
många ljus
mot det grå

Lena Krantz

Myrornas Dröm

Har myror drömmar?
Var mötts alla strömmar?
Både stora som små...
För att växa sig så...

Vad får hjärtan att växa?
Kanske lär oss en läxa...
Medan solen, likt en Tiger,
på himmelen, stiger...
med månen i magen,
den rackarn, den timmen, inviger...
En ny fas i vårt Flow
så att vi kan förstå...
innan skator blir grå...

Varför regnbågar,
uppstår...
över landet där kristaller slipas,
putsas och når,
ända in i själen med sin glans...
med sin ljusdans...
till lila-spräckliga valars sång,
i djupets hav, av turkos

Och Jättars flämtande gång,
av myrorna hörs,
hela dagen lång.

Derlyflow

Gråzon

Där förvissningen finns
är sinnesharmonin i samklang
med vetenskapen om framsteget, –
men när utvecklingens gång
blir till inveckling
där eftertankens krassa
reducering till mental gråzon, –
där förbittringens kalk
föder ironi

Dimension

Att leva är ett tillstånd
av kamp och bearbetning mellan
själarna.
Idévärlden med dess frekvenser
arbetar för oss och sörjer
för vårt medvetande.

Att fånga intuitionen blir
som ett sakrament som leder dej
till hemligheten.

Ulf Hellsing

Sången och tiden

Jag går
så fort jag kan
vill hem
vill hinna hem innan försent

se'n sjunger jag
den vackraste sången
den där du minns väl
den utan oro och tvivel

Jag andas
jag sjunger all världens sånger
också de sånger som fanns förr
för länge sedan

när människorna samlades i
byarna och vid berget och den
musik hördes som fanns i deras
hjärtan

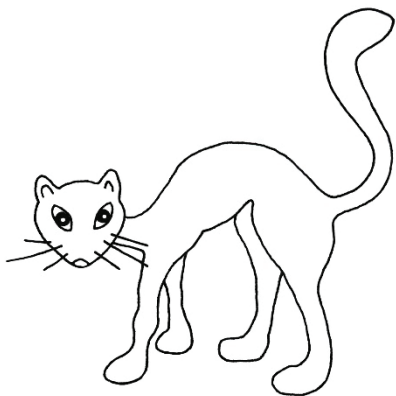
den från deras sjö och från deras mark och jord
deras sånger sjunger jag och finns till

Elisabeth Gustavsson

När katten är borta

Moje är borta
Moje är död
centrifugen har stannat
Moje är borta
Moje är död
han gömde sig inte i mikron
en förfärlig död
Moje är borta
Moje är död
alla barnen gråter i floder
när katten är borta
när katten är död

Oscar Trimbel

Utan rim och reson

Det är oxymoron och mitt huvud känns så tung
I rimflätans famn på stilblommans ö,
där versfötter klackar ibland
Ja, jag vill leva, jag vill dö i orden
Ord bevingad syns behaga
Äntligen stod pastoralen i predikstolen
Jag längtar rimmen där skald jag lekt
Vad versmått skapar må vara lyriskt och kort
Den strofen visste var den tog
Fri vers är det bästa ting, som sökas kan all världen kring
Völvas värde varar
Det blir 800 rader, du kan lita på mig
I daktyyy!
Jag blir hellre jagad av zeugma
Prosodier i alla länder förenen eder
Så länge allegorierna gå, så länge ingen förstå,
så metaforen kvittrar i dunsterna blå
Vi spelade Dada på torget en dag, en liten surrealist och jag
Så obarmhärtigt är livet mot den som refuserat en skald,
att allting efteråt är för sent
Säffle, kan jag få litet Kafka
Man tager vad man Havamal
Har ni anapest eller?
Ge mig frihet noveller död
Största möjliga lyrik till största möjliga antal
Så sitter du åter på förlagets trapp
Visst gör det ont när dikter brister

Comet-Johan Bensin jr

Fördelningsdynamik

När allting kommer kring
Då saknas ingenting
Och allt blir rätt placerat
Ordnat och arrangerat
I rättvis oordning

* Och vår Gud-blind, döv och stum
Är trött på universum
Att ej ha kunnat göra
Av denna klara röra
Ett sånt rättfärdigt rum *

Av plötslig insikts hetta
Att detta är det rätta
Det biter till i kinden
När allting sprids för vinden
Och bildar det kompletta

*Och ingen kan bestrida
Att Gud har fått oss lida
Att ifrån sitt bolagsrum
Sitt eget evangelium
Enbart har lyckats sprida *

När ingenting far illa
Och allting som vi vill ha
Så lyckligt kommit kring
Då saknas ingenting
Och allt blir stilla stilla

Bo Bjärlind

Folk bara snackar på.

Trump bara snackar på.

Använder vilket organ som helst, som till exempel
Twitter

kvitter kvitter kvitter

»Det spelar ingen roll vad man säger

HA HA HA

man kan ju säga nåt annat nästa dag.

Jag

är gubben i månen som bestämmer över er alla.

Tänk På Att Alltid Vara Glad.«

Glad gubbe, förstörd värld.

Anita Berger

En dag gav jag havet mina ord.
Jag offrade mitt tal för att kunna stå emot.
Med bestämda steg var mitt syfte klart,
men i kvalet var inte valet uppenbart.
Jag nådde inte riktigt fram, en hejdande vind,
någoting som fick min kind att vända i motvind.
Jag stannade, såg fram och blev påmind.
Jag kanske har en utväg, jag kanske bara är blind.

Jag bad gudarna om hjälp för att känna mig fri.
Och för stunden så kände jag en eufori,
men ångesten den lägger sig i.
Den exploderar i mig som vässad fyrverkeri.
En röst fångar mig med bomull i sin famn.
Jag blir kall men ändå varm.
Långa naglar virade runt min arm.
Jag känner lättnad men obehaget är starkare ändå.
Himlen färgas grå.
Där var Fröken blå.

Åh fröken blå,
du gör himlen grå.
Åh fröken blå.

Fröken blå kom på besök samma kväll i mitt hem
Hennes bläcksvarta hår,
på min tapet, på mitt lår.
In i varje liten cell utav min kropp finns hennes spår.
Åh jag ångrar, jag sörjer, men jag ger mig.
Hon är fel men hon är ren, hon är fel men hon är hel.

Och vi talade om sorgen, den som alltid hittar hem.
Illusionerna som följer varje steg.
Hon gav mig ett rus och sedan stängdes jag igen.
För vem kan stå emot?
Vem kan stå emot?
Fröken blå.

Du som följt mig sen barn, suttit kvar,
hållit mig i ett hårt förvar.
Du som biter, du som river.
Du som sliter mig i trasor.
Du som skriker, förvrider.
Åh den här striden,
Är evig.

Angelica Bratt

Ständig rörelse

När han vaknade hade han hela världen inuti sitt huvud.
Som en surrande bikupa.
Han såg de förarlösa tågen i Tokyo.
Och alla människor och djur som gick mot olika mål.
Eller bara hankade sig fram sekund för sekund.
Det var ett myller av folk som förflyttade sig.
Rulltrappor upp och rulltrappor ner.
Flygplan som lyfte och landade på löpande band.
Värdepapper som bytte ägare.
Några som fick mycket och andra som fick litet.
Någon som ramlade och slog sig.

Han såg att det fanns en ordning i detta kaos.
Det fanns en teori om meningen med varför allt
förändras och är i ständig rörelse.
Han såg allt och precis när han trodde sig kunna se
alla samband brast hans hjärta.
Och han kastades ut i den geostationära omloppsbanan
bland roterande satelliter och rymdskrot.

Anne-Marie Widerström

Augustikväll

Ett stillsamt regn
Inuti

Min hand mot ditt bröst
Det stilla porlandet

Din tomhet
I min handflata

Du var i min närvaro

Din kind

Jag vill lägga min hand
Mot din kind

Känna lavan
Mossan
På fjällslutningen
Augustisol
En porlande bäck
Kaffedoft

Och Din kind
Orakad

Pia Östlund

Väntan

Ditt hjärta kanske slutar att slå
I morgon, eller nästa timma.
Men därute rusar tiden iväg
Med bussen, med tågen,
med de snabba, jäktade stegen.
Men våra minuter går allt långsammare.
Timmarna har blivit evigheter
I den skoningslösa väntan
Där Du står mellan det eviga
Och de timmar, dagar och år
Som kallas för ett liv.

Utan titel

Precis som spåren i snön, blev mina tankar också kvar.
Kvar på stigen som leder ingenstans eller överallt
Fram och tillbaka slungas de likt en förvirrad vind
Stilla jag sitter vid fönstret, skyddad av dess glas
Men tankarna fortsätter gå vilse, allt längre bort.

Catarina Cederwall

Orden trillar hit och dit
Mallarna pekar med vässad spets

Vi smyger mellan raderna

När vi öppnar journalen grinar varje sida som en gallergrind

Små stavelser som skulle förblöda om vi inte fångade dom,
gav dom att dricka och började en dans

Vi sträcker upp armarna och fattar tag om varandras axlar,
ett, två, tre och hopp

Så rör vi oss medan nycklarna rasslar i låset

Bakom oss har solen
lämnat långa strängar av ljus på marken

På vägen ligger en kofta av tunt ylle
som ett barn haft för längesen när det var kallt
och mammas famn var mjuk
som den lenaste choklad

Jag slickar i mej tystnaden

Ett steg till och vi behöver inte längre bry oss

Anna Leijonhielm

Blodspår och aska

Jag satt där sårad
som ett oskyldigt offer
Men då kom hon
som en flyktig eld
Hon slet upp mitt hjärta
och jag föll ner på knä
Hon såg in i mig och sa:
Kom och fly med mig
Jag frågade vart
och hon svarade: bort härifrån
Och vi följde de dubbla linjerna
som blodspår ut ur stan
Sen levde vi
som blod och eld
genom nätter och dagar
i regn, vind och sol
Vi brände allt vi kunde nå
men långsamt falnade elden
Och vi kom tillbaka
till allt vi lämnat bakom oss,
åter längs de dubbla linjerna
Blodspåren som fanns där
som ärr och minnen
sjönk långsamt in
och blev till glöd och aska
Och här är vi nu
i samma stad vi flydde,
jag fortfarande sårad

och hon fortfarande flyktig
men med lite mindre glöd
Men ibland säger jag:
Kom och fly med mig
Och hon frågar vart
fast hon egentligen vet
Och vi följer de dubbla linjerna
tillbaks till blod och eld igen

Erik Wikström

Älskad vilja

Du skulle varit här

Å du! Å du! Å du...

När ett liv frodas i min kropp,

en kropp jag har föraktat,

som jag gjorde sjuk i tjugo år,

fick mig att tro att jag aldrig skulle få höra hjärtslag från

en annan i den,

känna hur någon tar plats,

söker bekräftelse,

visar stark vilja,

buffar å med lätta rörelser likt fjärlisvingar berättar om liv,

å mitt i allt kommer jag o tänka på er,

kommer jag å tänka på dig,

å på dig å på dig, ni skulle säkert vara lika fascinerade,

kanske förundrade, över hur det är möjligt,

precis som jag själv,

att få känna någon så nära ens egna hjärtslag...

det känns obeskrivligt

efter tolv år är det nu jag som släcker scenljuset, lämnar

huvudrollen vidare till hen som än bor i min kropp,

för att frodas som människa brevid mig en dag, du som

jag alltid längtat efter men trodde aldrig jag skulle få

lära känna, sparkar plötsligt till o plötsligt förstår jag

att snart möts vi,

snart är det jag som riktar scenljuset till dig,

o det känns så himla fint i sig

LeaLive

Jag är höst

Hösten jag du
inget ska stoppa migrationen

vi rymmer
som höstlöven
vi hamnar
ännu lägre

vi har lämnat för många fingeravtryck på
fönsterrutorna och flyttar de till grannarna
vi jagar nycklarna som stängt dörrarna
för vilken värld som helst
det tändes gatlyktor
och vi har omänskligt svårt att tro
att det finns en dag

inga himlar för oss
sedan våra ögon har blivit slutna
och man inte kan upphitta ett alternativt
blåaktigt utrymme som skulle motta
de hemlösa änglarna

ingen ska hjälpa oss
fast vi känner deras parfym i korridorerna
vi hör deras missade samtal
vi ser resterna av deras spegelbilder
med deras andetag
fyller vi våra sömnlösa kuddar

hösten jag du
vi är ju samma

Aleksandra Jarebska

Svartskalle

Jag är en svartskalle.
Jag kommer från ett svart land.
Ett land med en svart lag,
och svart religion,
och svart norm.
Jag kom hit via en svart väg.
Med en stor och svart rädsla.
Genom en svart invandring.
Och jag hade lämnat allt i ett svart ögonblick.
Under svarta dagar.
Med läskiga svarta smärtsamma sekunder,
minuter och timmar.
Ingen väntade på mig här.
Jag kom som en främmande objuden svart gäst.
Många såg på mig med svart syn.
Jag var tvungen att komma ihåg mina svarta dagar
under alla svarta förhör.
Jag har genomgått en massa svarta dagar,
med massor av svart smärta,
under svarta och mörka månader.
Med en svart ensamhet.
Jag har ändrat mitt svarta namn till Medelsvensson,
men det hjälper inte heller.
Jag jobbar svart.
Hos en svartskalle,
som utnyttjar mig som svart arbetskraft.
Med svarta pengar,
köper jag svarta cigaretter,
och svart sprit.

Jag vet,
att om det finns något paradiset eller helvete,
utan förhör,
så måste jag gå direkt till helvetet.
För mitt svarta namn står på en svart lista.
Fast jag har ett stort och vitt hjärta.
Men det spelar ingen roll,
jag är en svartskalle.
Förresten, vem kallar mig svartskalle?

Hamid Sharifi

Det osynliga barnet

Jag är
det osynliga barnet,
som blivit stor.

Jag har mött
min Muminmamma, i många skepnader,
men alltid tålmodig,
alltid vänligt väntande,
tills jag visat mig,
tills rädslan runnit bort,
tills jag ser mig själv, igen.

Helena Renvall Lopez

Sång: Johnny Boys Bil

Dom mjuka vadderade spåren leder till något fuktigt.
Bilen gräver ner sig i dyn.
På väg söderut.
Hjulspåren är liksom klädda med borstig hud.

Doft av svin. Svinhugg går igen.
Hur djupt kan man sjunka.
Däcken. Med sitt mönsterdjup.
Sitt vadderade sidstycke.

Här tar jag över.
Kurviga blöta spår.
Som en matta men utomhus. Om du förstår.
Drar fingret över mönstret.
Lukten av gummi.

Sjunker neråt men också framåt.
En stålblank kula ringlar sig fram i landskapet.
Glatt rör den vid spårens sidor.

Tra-la tra-la. Ho-ho.
Tyngt av stålet. Och duken.
Canvasen som liksom veckar sig av sig själv.
Målar med blöt pensel över linjer.
Blöter penseln i vattenburken.

Fuktig aska mellan bukiga kurvor.
Rassel. Rassel.
Slirar in efter spegel-dopet.
Tomten brinner ynkligt.

Henrik Söderqvist

vad gör jag här
bland stjärnor och bland dolda ädelstenar
är jag en
eller en blankgrå rygg
som speglar deras glans

Martina Jordan

Kristinia

(ett avsnitt)

en urtidig morgon
då intet täckte allt och mörkret täckte intet
innan fanns det inte varför var och hur och när
i en oändlighet av djupets höjder
universell och ofattbar
oändlig i tid rymd element
tillika förnuft som envetet vett
...
ett ljud en storm ett ord en aeon
åskans blixtnöj av miljarders miljarder volt
ljungeld en smäll en skräll ett dån en explosion
en knall ett fall
nya miljarders miljarder blixtnöj intill och där och här
klyver intet sammansvetsar allt
rymden korsas
ekar rodnar bleknar bävar darrar
ett horribelt skådespel
ur mörkrets epicentrum
vattenytan mörk oändlig hemlig
en syn fruktansvärd
ur ingenting sköt flammor upp
ett himlavalv i skalv
i skalv av ljus och sus
jag fanns ej och jag såg inte
dock förnimmer ett av dolda sinnen
förundrande hur skrämmande det strömmade
en oändlig vattenkrets
ljuset ovan mörkret
tiden föddes då
? var det eller var det inte så
...

Borislav Arapovic

Svek

Så hade då en av svekets undersåtar
sträckt ut sin långa fula tentakel IGEN.
Än en gång stod du där
med en gapande tom hjärna.
Nu går du i tystnadens mörker.
Måste man få en viss kvot av svek
den korta tid vi vandrar på jorden?
Öppnar svek nya dörrar till det okända som väntar?
Kan dina tidigare livssvek
finnas kvar i ditt nuvarande liv,
som byggt upp en stark moral?
Bygger sveken upp stegen du skall ta dig upp för,
där de första sju stegen representerar
hat, hämnd, bitterhet, avund, ignorans och likgiltighet,
för att sedan närma sig de egentliga sju stegen
som kanske heter,
tolerans, förlåtelse, ödmjukhet, unnanande,
lyhördhet, vänlighet,
för att sedan närma sig steget KÄRLEK.
Kan sveket hjälpa dig att komma fram till
meningen med livet?

Maj Stammler

Ett rått primitivt ljus,
från ting som är,
har träffat mitt öga.

Kan ej längre gömma mig
bakom den tjocka fernissan av ord,
tolkningar och förståelse.

Göran Stille

The off days

Reading is my escape until my eyes get rusty,
for that is when the mindlessness of the internet
is my intoxicating distraction,
to help me through the endless hours
when all I hear is the sound of my own heartbeat
and the muffled clamour of neighbours
that heighten the silent echo that cocoons me
like a blanket that keeps getting heavier

The data swirls inside my head like glitter
in a snow globe, each little piece reflecting light
distorting the world around me
until I can't stand it any more.
A visit to the restroom is a break
in the stream of information that I let bombard my head,
in which there is silence

The silence, so utterly powerful, make deep marks upon me
and I consider all that I have done since
my feet touched the cold floor hours before.
Floating to mind are little glitter specks

Emma Wiklund

Hösten 2018

Det är mörkt nu,
Svårt att tro att ljuset återvänder.
Det är oroligt,
I våra hjärtan, själar och sinnen.
Det är svårt,
När vi ej vet vad framtiden ger.
Det är skrämmande,
Att ej kunna förstå vad som händer.

Men allt mörker, oro, strul, gråt och förtvivlan,
Drunknar i ett enda skratt från dig!

* * *

Du är framtiden!

Sahar A.

Änglarna i Mar Efrem-kyrkan, Södertälje.

Vi sitter i den vackra, nybyggda, ortodoxa kyrkan,
belagd med marmor från fjärran land,
färgstarka religiösa målningar på vita väggar.

Brudparet i vitt och svart står förväntansfullt
nervösa inför altaret.

Fyra präster i färgsprakande glänsande sidenbrokad
lägger fram sina ord.

Brudnåbbar i grönt svävar utåt pelarradernas sidor.

Varje bänkrad är fylld av festklädda gäster.

Den mångdoftande luften vi delar dallrar av
förhoppningar och rökelse.

Ett barn gråter till, en mobiltelefon ringer och stör
ceremonin.

Mina ögonlock blir tyngre och tyngre.

Med ens, lika oväntat som en fågelsång kan bryta
tystnaden i skogen,

så snirkclar sig plötsligt toner uppåt längs
marmorpelarna vid altaret,

lyfter upp taket och bubblar vidare högt över valv, kupoler.

Det är ett gudomligt vackert ljudhalsband
som starkt överröstar

de syrianska, arabiska liturgierna.

Någon sätter händerna för öronen.

Många spanar efter de ljugande alt-tonerna.

En ung moder, på fjärde raden,

med sin baby sovande i knät,

låter just nu glädjedrillar välla fram fritt
ur sin strupe.

Ytterligare en kvinna, en sopran,
följer upp med liknande drillar.
Tillsammans bildar dessa två röster en ljuvlig harmoni;
Tungorna rullas i gommarna, sätts i svängning
och ut exploderar
exotiska ljud, likt överväldigad jubelsång.

Härnere flyter prästernas rituella mässande
över marmorgolvet.

Däruppe, i helgedomens valv,
överröstar de frigjorda drillarna ljuvligt,
med en ny sång till Herren.

I mitt inre ser jag sköna metaforer för
Frid, Harmoni och Glädje.

– Är det bara jag som hör Änglarnas röster?

Lisbeth Johansson Ishaq

A Broken Rose in Stockholm

*I thought that
this was your city
you girl on Queen Street
who was so happy and exited
on your way to springbreak
maybe you had jeans and sneakers
a bagback with unread fantasy books
and curly hair
that your mother could have caressed
you were barely eleven years
and why did you not live
no one could understand
how short your visit
would be in this world*

Jag tänkte att det här var din stad
du flicka på Drottninggatan
som var så glad och förväntansfull
på väg mot ditt påsklov
du kanske hade jeans och gypaskor
en ryggsäck med olästa fantasy böcker
och ett lockigt hår
som din mamma kunde ha smekt
du var knappt elva år
och varför fick du inte leva
Ingen kunde inse
hur kort ditt besök
skulle bli i den här världen

Tommy Sjöberg

Vi hade
ett slags samtal
utan att komma någonstans
om en tid
som inte längre finns
kanske inte heller fanns
vad vet jag

alla var bortresta
gatorna var tomma
hon öppnade ett fönster
kröp ner hos mig igen

det var då
nedanför vårt fönster
som ni gick förbi
du och din mamma
vi hörde er
du studsade på en badboll

vi låg kvar
och ni försvann

det är allt jag minns av dig

Tommy Galento Nilsson

Orden

Hon sa:

Jag tycker om orden du skrev

»Jag saknar dig.«

Invid vulkanens svarta ovisshet

Över klarhetens snöklädda berg

I längtansfulla vågors sug

3651 dagar

har jag väntat på ditt meddelande.

Orden är mitt hem.

Jag tar dem med mig, sa hon,

och öppnade återigen

porten mot världen.

Eva Berglind

Någon var nyss här
ost och bröd, rött vin därtill
Tankarna är kvar

Lars Inge Widlund

Gravar på rad tackar

En ensam fågeldrill
tränger igenom trafikbruset.
Lövträd darrar och vill
sjunga i vindsuset.
En svag rörelse förnims
gravar på rad tackar.
Träden lyssnar och minns
och mörkret därnere backar.
Fågelläten från alla håll
då andra fåglar svarar.
En jubelkör höres, skepp å hoj!
Och den i en lång stund varar.
Tystnaden stilla sänker sig
svalorna vakar i träden.
En helikopter stör mig
på viloplatsen för sista färden.

Lena Öberg

höst och löv som faller
öppnar mina ögon, bit för bit
släpper in sol som genom galler

»älska mig«, du bönar och ber
svarta skuggor föll
spegeln berättar allt vi ser

mars månad formade
två, tre till
förälskelsen stormade

sommaren intensiv
regn, sol
vi gjorde liv

– finns kärlek nu
är framtiden nu
– kyss mig, sa du

höst, rädslan blåste lågan
blicken som vek undan
då jag ställde frågan

sen salta tårar
natt och dag
som två dårar

stod vi kära
frustrerade och
alldeles, alldeles för nära

när livet gick förbi
och allt försvann
kvar blev bara vi

Claes Wiberg

Min glädjes ritualer

1.

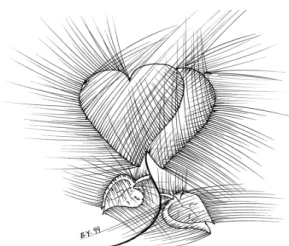
Min själ bär dig långt bort
av vilda vågor
Jag kramar ditt sorgsna främlingskap
Vilken tidspillan talar du om?
Bara på dig regnar jag
min glädje och min längtan

All världens blommor räcker inte
för att tillägna dem dina ögon
Om du någon dag behöver mitt blod,
tveka du inte en enda sekund!

Du är en vän av min morgon
och min långa natt
Du är en glädje som regnar över mig
från den djupa himlen
Vem omvände dig till
att ha kontakt med mig?

Jag kysser din varma längtan till mina brev
Mina sagor och dikter
tillägnar jag dina kajalögon
Jag kysser dina ögon
i mina tidiga morgnar
Detta är en av min glädjes ritualer!

Sabri Yousef

Min turblomma

Min turblomma står i ängen
Fullt med hjärtan och tur.
Solen lyser klart och underbart.

Mira Hallberg

en vintersaga

det finns de som lägger sig
innan de har vaknat
andra ser sina möjligheter
som tänkta trådar
i en väv som liknar havet
andra vill bara dö

kvällen är inget balsam
eller plastigt plåster
observatören sitter i baksätet
några kräver absolution
andra
tillträde till den tid som är kvar

vidsynthet säger de gamla
vädrar sina rutiga skjortor
när solen går ner

reskamrater är vi

när bränslet tar slut
sjunker vi plötsligt genom isen
i takt med vädret

någon samlade på tid
andra föll
det var modernt
at se på de
som inte höll måttet

soliditeten låg i tillståndet
små smygande steg
där dag efter dags spegel
glänste som ett rakat kön
sent i den sista natten

de små trampade i takt
som om det skulle hjälpa
när vansinnigheten blev till norm
och de svaga föll till föga
tvärs över vägen

Bengt O Björklund

Skolgårdens klocka
har fallit till marken:
Ingen hör slagen

Jessica Vieglins

Livsväg

I samtidens anda
likt höghastighetståg
som överskrider trivselfart
hoppas över stationer
i jakten på att fortare komma fram

Så pressar vi oss själva och våra liv
trötta och frustrerade
över dagens ok
med en längtan
till vår idealiserade framtid

Men då och då
när tiden saktar in
jag landar i mig själv
och uppfylls av den förnöjsamhet
som bär vårt liv tillsammans

Där och då blir bilden klar
jag ser och känner dig
jag känner mig
och vet att allt är väl i vår innerlighet
Jag lockades av ditt löfte om livslång garanti

Suzanne Ekstrand Almlil

Andehämtning

Nyheter på TV flimrar kallt när de skildrar krig och fasor
Där visas svältande barn endast klädda i trasor
Från pendelstationer hastar frusna människor fram,
    som i vågor
Bland dessa finns inte någon som värms upp,
    av förortens bilbrandslågor

Leende politiker låtsas vara den som kan dig
    och dina intressen kan företräda
Men deras enda fokus är att själva bli just
    den som makten får efterträda
Sedan blev någon i Sverige skjuten och på ett äldreboende,
    där glömdes någon bort
Ingen rapport handlade det minsta om något gott,
    inte ens lite kort

Tittar tomt på rutan som nu visar kändisar
    i ett liv av överflöd och lyx
Märker de ens tillståndet på vår jord
    och alla de vid Karon och floden Styx
Tiden fladdrar snabbt förbi då livets bok,
    sina sidor vänder
En ödslig tomhet ekar starkt i vår allas,
    fulltecknade kalender

Jag betraktar, lyssnar och tar in tills jag känner
    att jag orkar inget mer
Mitt hjärta och sinne vill ju vara
    i det jag alltför ofta förbiser

Det finns en plats där jag finner vila
och min egen själ, i det lilla
Dit leder en hoppets stig där jag
min världsoro, kan få stilla

Följer jag mitt hjärtas röst finns allting
där för mig att finna
Ett överflöd av kärlek, närhet och värme
kan jag där få åter vinna
Vägen till ett liv fyllt med ljus är faktiskt,
ett ganska enkelt trick
För hoppet om det goda och min räddning finns där,
i min älskades blick

Åke Almlí

Medverkande

A., Sahar	101
Agrenius, Rikard	59
Ala-Mutka, Pekka	41
Almli, Åke	116
Arapovic, Borislav	97
Arvidsson, Gunnel	40
Arya (Taraneh), Akram Monfared	8
Asplund, Annalena	65
Bensin jr, Comet-Johan	79
Berger, Anita	81
Berglind, Eva	106
Birkhammar, Sören	31
Bjärlind, Bo	80
Björklund, Bengt O	112
Björsten, Andreas	33
Blomqvist, Kai	32
Boij, Hans	38
Bratt, Angelica	82
Bungner, Anna-Britta	44
Carlsen, Agneta	56
Cederwall, Catarina	86
Celander, Anna	15
Danzan, Nyamaa	58
Derlyflow	75
Eliaeson, Per-Magnus	28
Ekstrand Almli, Suzanne	115
Engström, Elin	48
Ergetie, Barbro	60
Flynnner, Marianne	51
Granstedt, Iris	42
Granström, Charlotte	66
Gustavsson, Elisabeth	77
Hallberg, Birgitta	61

Hallberg, Mira	111
Hammarlund, Mats	71
Hedqvist, Göran	35
Heldt, Ingrid	37
Hellsing, Ulf	76
Hernström, Gunhild.....	16
Isaksson, Pia	24
Jansson, Mathias.....	50
Jarebska, Aleksandra	91
Jo, Karin	9
Johansson Ishaq, Lisbeth.....	102
Johansson, Tomas Ove	10
Jordan, Martina	96
Järvinen, Esko	46
Knutsson, Conny	34
Krantz, Kjerstin	13
Krantz, Lena	74
Kuisma, Leena	18
Kurtén, Rabbe.....	55
Lagerhorn, Olof.....	70
Larsen, Lars	23
LeaLive, ...	90
Leijonhielm, Anna.....	87
Leijonmarck, Rolf.....	25
Linder, Leif.....	39
Lindholm, Enkhtuya Banzragch.....	22
Läth, Sigvard	17
Meldrum, Ewa Zenita.....	19
Nilsson, Tommy Galento.....	105
Nordbrandt, Joakim	7
Nyström, Anna	63
Onne, Petita	20
Palm, Peter.....	29
Perisic, Ivanci	64
Rahm, Karl-Johan.....	36

Renfors, Dennis	72
Renvall Lopez, Helena	94
Rowland, Jenny	47
Rönne-Petersen, Jimmy	54
Sandagdorj, Turburam	57
Sehlén, Ylva	69
Sharifi, Hamid	92
Sjöberg, Thommy	104
Spaltro, Titti	26
Stammler, Maj	98
Stille, Göran	99
Stråhle, Marianne	12
Sumic, Josip	68
Swedenborg, Emanuel	27
Söderberg, Tommy	21
Söderman, Evy	62
Söderqvist, Henrik	95
Tadros, Sigrid	49
Thuresson, Tommy	11
Trimbel, Oscar	78
Tunblad, Tekla	30
Wahlqvist, Ove	14
Vesterberg, Fredrik	73
Westman, Jan	43
Wiberg, Claes	109
Widerström, Anne-Marie	84
Widlund, Lars Inge	107
Vieglins, Jessica	114
Wiklund, Emma	100
Wikström, Erik	88
Yousef, Sabri	110
Öberg, Lena	108
Öijwall, Kent	52
Östlund, Pia	85

